

[Statsministeren.]

Angaaende Bestemmelserne i §§ 23 og 25 om Stranden kan jeg forudskikke, at hele Spørgsmaalet om Grundejernets Retsstilling med Hensyn til de til Stranden grænsende Arealer har været Genstand for Behandling i en af Landbrugsministeriet den 30. Maj 1934 nedsat Kommission vedrørende Spørgsmaalet om Ejendomsrettens Grænser over for Søterritoriet og om Indskrænkning i Adgangen til at opføre Bygninger lige ud til Havet. Ved Jyllands Vestkyst blev denne Side af Sagen jo for saa vidt ordnet ved det Tillæg til Loven om Sandflugtens Dæmpning, der blev gennemført i 1935. Ved de Ændringer, der er sket efter Forhandlingerne i Folketinget, gives der Adgang til Stranden med de fornødne Regler derom, og Bebyggelse forbydes paa et Areal af indtil 100 m fra Strandbredden. Enkeltheder inden for det nævnte Areal skal saa afgøres af en Strandfredningskommission, som oprettes ved kgl. Anordning, og hvis Opgave det bliver at skønne over Forholdene Landet over og at give Anvisning paa den Byggelinie, som under de forskellige Vilkaar vil være at fastsætte inden for den i Loven dragne Grænse.

Med Hensyn til Skovene gælder det, at der kun med Fredningsnævnets Tilladelse maa bygges inden for en Afstand af 300 m.

I øvrigt indeholder Lovforslaget fornødne Bestemmelser om Dispensation saavel for Bebyggelse, som har fundet Sted, som ogsaa for fremtidig Bebyggelse, og det vil selvfølgelig være at vente, at der tages alt rimeligt Hensyn til alle de Interesser, som fornuftigvis maa tages i Betragtning, naar en Lov af denne Art skal føres ud i det praktiske Liv.

Der findes dernæst i § 24 Bestemmelser om Almenhedens Adgang til Fods til Statens og Kommuners, Kirkers, Præstembeders og offentlige Stiftelsers Skove, hvilket svarer til, hvad der i Hovedsagen allerede bestaar. Det maa dog anses for ønskeligt, at Tilstanden paa dette Omraade lovfæstes. Samme Paragraf indeholder nogle Ordensbestemmelser, som er nye, men som utvivlsomt hilses med Tilfredshed af dem, der ejer Skovene.

I Lovforslagets § 30 er der optaget et almindeligt Forbud mod Friluftsklamer uden for Gader, Veje og Pladser i Byer og bylignende Bebyggelser.

Endvidere er der Grund til at nævne, at der i § 34 fastsættes Straf for Tilsmudsning af Naturen, saasom ved Henkastning af Papir og Affald, og for alvorligt Misbrug af tilladt Færdselsadgang. Det er en Selv-

følge, at man ved denne Straffebestemmelse tilsigter en moralsk Paavirkning over for Befolkningen, som jeg ogsaa haaber vil lade sig udøve, idet vi jo alle har været Vidner til den Tilsmudsning af Naturen, som saa ofte har været omtalt i Pressen og paa anden Maade.

Jeg nævner ogsaa en ny Bestemmelse i § 17 om, at man kan paalægge en efter de almindelige Regler ikke bidragspligtig Kommune, som faar Fordel ved en iværksat Fredning, at udrede en passende Del af Erstatningerne, naar det altsaa kan konstateres, at dens Beboere har overvejende Fordel af Ordningen.

Grænsen for Erstatningen i de Sager, som kan endeligt afgøres af et Fredningsnævn uden Forelæggelse for Overfredningsnævnet, er ved § 19 forhøjet fra 200 Kr. til 500 Kr.; ligeledes er der i § 21 sket en Ændring af Grænsen for Erstatning i Sager, som kræver særlig Bevilling paa Finansloven, idet denne er forhøjet fra 2 000 Kr. til 3 000 Kr.

Der foreslaas desuden forskellige Bestemmelser, sigtende til ogsaa at varetage den Fredning af Dyrearter, Dyresamfund og Planter, som jo i den nyere Tid har vundet Interesse i højere Grad, og der foreslaas Bestemmelser om Udarbejdelse af en almindelig Fredningsplan enten for hele Landet eller for enkelte Landomraader og om Tilvejebringelse af Regler om ensartet Tilsyn med fredede Omraader, Regler, der skal gives af Statsministeriet.

Man har endelig for at undgaa Vanskeligheder med Fordelingen af Udgifterne i Stedet for de hidtil gældende Regler foreslaaet, at alle Udgifterne vedrørende Fredningsnævnene afholdes af de kommunale Kasser, medens alle Udgifterne vedrørende Overfredningsnævnet, Naturfredningsraadet og Taksationskommissionen afholdes af Staten.

Jeg skal da tillade mig at anbefale dette Lovforslag, som allerede før dets Forelæggelse i Rigsdagen har været Genstand for Forhandlinger i flere Instanser i de Kredse, der i saa høj Grad har været interesserede i denne Sag. Der er, som alt sagt, i svundne Tider handlet ilde over for Befolkningen ved Bebyggelse af Kystarealer og deraf følgende Spærring og ved Ødelæggelse af Naturværdierne eller Baandlæggelse af disse til Fordel for ganske enkelte Personer, og der er jo desværre fortsat dermed indtil den allerseneste Tid. Ved Gennemførelsen af dette Lovforslag vil et væsentligt Værn blive tilvejebragt for den almindelige Befolknings Interesser som ogsaa for